

Deum ipsum (sicuti retulerunt qui tum oraculum petebant) Delphis hoc ipso verbo scilicet assentatus appellasti: atque (vt aiunt) hoc egregium carmen inscripsisti,

Sis lætus, lætūmque velis seruare tyrannum.

Ego verò non modò Deum, sed ne hominem quidē hoc modo salutarim: Deum quidem, quòd cōtra naturam eius facerem. Deus enim longè ab omni voluptatis abest ac doloris sensu: hominem verò, quòd ei plerunque voluptas damnum ac molestiā pariat: tarditatem siquidem mentis & obliuionem & stultitiam & insolentiam parit.¹ Atque hæc sic à me de salutatione dicta sint. Tu verò cūm legeris, quam in partem voles, accipe.² Plerique autem te quibusdam apud te legatis præsentibus dicere solitū aiunt, quod cūm aliquādo me audiente prædicares tibi certum & statutum esse, Græcas vrbes in Sicilia restituere, & Syracusanos principatu tyrannico in regium mutato, subleuare, quanuis id maximè cuperes, te tamen id ne faceres, à me tum esse prohibitū: nunc autē Dionem ad hæc ipsa perficienda instruā, tēque tuis artibus de principatu deiiciam. At tu si quid ex his sermonibus emolumentum capias, ipse nosti: contumelia sanè me afficis, cūm veris ac gestis rebus contraria loquar. Satis verò supérque & à

³ Philistide & plerisque aliis apud milites & Syracusianam plebem calumnie sustinui, & quòd in arce tecum manerem, & quòd ij, qui extrà erant,

b. i.

¹ Concludit responsionē de genere salutationis.

² Proponit calumnias, quibus ledebatur à Dionysio.

³ Intermiscet alias quasdam calumnias.